

Vzít nohy na ramena

Nezaváhal ani na okamžik, sotva to velké zvíře uviděl, vzal nohy na ramena a pelášil z lesa. Utíkal co nejdál a jak nejrychleji mohl, aby byl konečně pryč.

Jen si to představte. Vypravíte se na houby, těšíte se na poklidný den v lese a bohatou úrodu hřibů. Potulujete se lesem křížem krážem sem a tam, užíváte si lesního přítmí a pohody, už ani pořádně nevíte, kde jste, a v košíku přibývá hub.

A najednou se před vámi zjeví medvěd. Ohromný, chlupatý obr! Cíví na vás a vůbec nevypadá mírumilovně. Moc nepřemýšlíte, kde se tady vzal a co tu dělá. Co vám zbývá? Vzít v tu chvíli nohy na ramena a pelášit z lesa houby nehouby, běžet jako o závod a utíkat tak rychle, jak to jenom jde. Utíkáte tak rychle, až se zdá, že vám nohy kmitají kolem celého těla a skoro to vypadá, že jeden pár nohou máte dole a další pár nohou vám trčí z ramenou.

Nebo že by toto rčení vzniklo nějakým doslovným nebo špatným překladem z jiného jazyka?

Nevíme a už se to asi nedozvíme. Ale to je na úslovích úžasné. Když někdo o někom prohlásí, že vzal nohy na ramena, všichni vědí, že utíkal rychle pryč, že pelášil o sto šest. Málokdo si řekne, proč si vzal svoje nohy zrovna na ramena, a jde to vůbec?

„Vzít nohy na ramena“ vyjadřuje rychlý úprk, doslova útěk, nekoordinovaný ústup a snahu být co nejrychleji pryč a co nejdál. Prostě rychle utéct.